

[Ministeren for skatter og afgifter.]

et stort forbehold, for hvis han blader lidt længere frem, vil han finde ud af, at vismændenes vurderinger med hensyn til en positiv udvikling forudsætter en meget stærk begrænsning i den forbrugsudvidelse, der må finde sted i de kommende år, og på det punkt forstår jeg hr. Knud Jespersen ikke er enig med vismændene. Men det skal jeg ikke polemisere mere om, men gøre to bemærkninger ud over dem, jeg har gjort.

Den ene knytter sig til de bemærkninger, hr. Knud Jespersen gjorde om mine udtalelser i forbindelse med toldloven. Det, jeg understregede i forbindelse med denne behandling, var, at gennemførelsen af toldlovsforslaget hverken forbedrede eller forværede vore muligheder for at foretage særlige indgreb. Derudover gjorde jeg opmærksom på, at de ting, som hr. Knud Jespersen henviste til at Italien og England havde foretaget, var gennemført af lande, der var medlemmer af EF, og at der ikke er forskel på det, det ene land kan gøre, og det, det andet land kan gøre, men jeg udtrykte samtidig, at jeg meget håbede, vi ikke kom i den økonomiske situation, der tvang os ud i sådanne nødværgeforanstaltninger.

Så skal jeg til slut kun notere det, som hr. Dohrmann udtalte på fremskridtspartiets vegne, nemlig at Danmark ikke skal bryde internationale aftaler. Det var en højst interessant udtalelse; tak for den!

Camre (S):

Det er let nok at forklare den økonomiske sammenhæng, og jeg tror også, hr. Knud Jespersen sagtens kan forstå den, men jeg tror ikke, at hr. Knud Jespersen ønsker at forstå denne sammenhæng. Hr. Knud Jespersen kritiserede vældig stærkt den økonomiske politik, der var ført, og sagde, at den havde ført til flere arbejdsløse. Så kunne man jo godt spørge hr. Knud Jespersen, hvorfor han vil fortsætte med noget, der i princippet er identisk med det, han mener ikke har ført til de ønskede resultater.

Når hr. Knud Jespersen siger, at man godt kunne indføre differentieret moms, må jeg sige: ja, selvfølgelig kan man det – og at man godt kunne fritage fødevarer: ja selvfølgelig kan man det. Der er ikke grænser for, hvilken særordning der kan etableres, og hvilket bureaukrati man kan oprette for at administrere sådanne særordninger. Man kan også godt med

en vis økonomisk effekt ændre på enkeltdele i den samlede økonomi. Men det, hr. Knud Jespersen glemmer, er, at dette indgår i et kompliceret samspil af virkemidler, som finanspolitikken betjener sig af, og at man derfor ikke ustraffet kan foretage en ændring på ét område uden samtidig at modvirke de dårlige følger af det på andre områder. Dette isolerede forslag har ikke de påståede virkninger, og uden at dette skal udvikle sig til en diskussion om nationaløkonomien i det, vil jeg dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at den økonomi, som citeres i det kommunistiske forslag, er blevet imødegået; hans påstande holder ikke for en nærmere efterprøvelse. Der vil være en negativ betalingsbalanceeffekt, en forringet konkurrenceevne og en dårligere beskæftigelse, hvis hr. Knud Jespersens forslag bliver gennemført, og alene derfor ønsker vi ikke at gøre forsøget. Jeg kan godt se, at det kunne være rart at prøve den slags ting, men når vi kan beregne, at effekten er så negativ, er det klart, at vi ikke ønsker at udsætte den danske befolkning for en gennemprøvning af forslaget.

Litten Hansen (VS):

Hr. Knud Jespersen sagde, at jeg som sædvanlig havde gennemskuet problemet – tak for det! – når jeg havde set, at forslaget ikke løser alle problemer, men at det dog løser et lille hjørne af problemet: udvidelsen af forbrugsmulighederne. Nu skal jeg selvfølgelig ikke sige, at det var med forsæt, hr. Knud Jespersen kun hørte halvdelen af min argumentation – det ligger mig fjernt – men det, jeg sagde, var, at VS ikke synes, det er den bedste mulighed, og at det måske ikke engang er en god mulighed – at VS ikke er tilhænger af, at man uden målrettedhed blot poster købekraft ud i samfundet, for det løser nemlig ikke noget.

Vi vil også godt gøre opmærksom på, at en øget købekraft på 8,9 mia kr. vil fordele sig på såvel danske som udenlandske varer, og hvis vi bruger den samme argumentation, som DKP gør i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at priselasticiteten for importen er $\frac{1}{3}$, betyder det en stigning i importen på ca. 3 mia kr. og en stigning i forbruget på hjemmemarkedet på ca. 6 mia kr. Hvordan man får det til en betalingsbalancefordel, har jeg lidt svært ved at se, men det kan vi måske få oplyst i udvalget. Mest afgørende er dog, at forslaget ikke er målrettet mod forskellige grupper, hverken menneskegrupper eller varegrupper.